

aarhusteater.dk

MY FAIR LADY

AARHUS TEATER
STORE SCENE
Premiere 20. marts 2015

at
AARHUS TEATER

MY FAIR LADY

sangtekster og dialog af
Alan Jay LERNER
musik af
Frederick LOEWE
efter George Bernard SHAW's
skuespil og Gabriel PASCAL's film
PYGMALION

Teaterforlag: Nordiska Aps - København

Forestillingssponsor
Vilhem Kiers Fond

Jeppe Gondolf
Søren Bech-Madsen
Anders Baggesen
Jacob Prüser

Jens Zachø Böye
Bue Wandahl
Ensemble

Jens Zachø Böye
Annette Heick
Carsten Svendsen
Jesper Blomberg
Mikaël Orozco Madsen

En yndig dame – og mønsterbryder

Af **Michael Eigved**

George Bernard Shaw og kvindefrigørelsen

My Fair Lady, der havde sin urpremiere i New York i efteråret 1956, er baseret på et endnu ældre stykke, *Pygmalion* fra 1912, af den irsk-britiske dramatiker, forfatter og nobelprismodtager George Bernard Shaw. Den var så igen modelleret over Ovids græske myte om billedhuggeren Pygmalion, der huggede en skulptur af kvinden Galatea, som han syntes blev så smuk, at han forelskede sig i sit eget værk. Og det var så heldigt, at kærlighedsguden Afrodite lod statuen komme til live, og Pygmalion fik sig en hustru, der var lige som han allermest kunne lide dem!

Men socialisten Shaw var faktisk en stor tilhænger af den kvindefrigørelse, som på hans egen tid i begyndelsen af 1900-tallet kun lige var begyndt. Så han byttede skulpturen ud med en rigtig blomsterpige, og lod hende selv opsøge den mand, som siden forelsker sig – lidt akavet – i hende. Og hendes mål er jo ikke ægteskabet, men at klare sig en tak bedre socialt, og planen er at lære at tale pænt nok til at ekspedere i en fin blomsterforretning i stedet for at være gadehandler. For det er et opgør med det klassesdelte England, hvor man kan høre hvor i hierarkiet, man kommer fra – og dermed principielt hører til – der er baggrunden for Shaws pointer. Hos Shaw er Eliza en særdeles selvstændig kvinde, hvis selvbevidsthed vokser efterhånden som hendes sociale succes er sikret. Så i slutningen af *Pygmalion* er der ikke noget bryllup mellem hende og professoren i sigte, han har fået vækket en anden kvinde til live, end den han havde drømt om.

Derfor handler *My Fair Lady* ikke nødvendigvis om at tale smukt, men om at kunne begå sig, og alligevel være sig selv bekendt. Det er faktisk det samme, der var meningen med den bog, der siden er blevet en slags synonym med småborgerligt snobberi, Emma Gads *Takt og Tone*. Den var tænkt som en hjælp til de folk, der skulle begå sig på de bonede gulve, men selv kom

fra de lerstampede. Det skulle ikke være en barriere ikke at være født med en sølvske i munden.

Temaet i *Pygmalion* er altså ærke-engelsk: Dit sprog bestemmer dine muligheder. Og hvem kan ikke høre en snobbet britisk accent for sit indre øre, og få associationer til kostskoler og gentlemen-klubber? Interessant nok gik der rod i den britiske premiere, som skulle have været i 1912, da hovedkraften fik et nervøst sammenbrud. Så *Pygmalion* havde faktisk sin urpremiere i Wien i 1913 – på tysk! Og næste store premiere var i New York – i det tysksprogede Irving Place Theatre i 1914. Stykket om at drømme sig til en bedre tilværelse var ikke hæmmet af sprogbarrierer, og Shaws pointer gjorde sig ligeså godt på andre tungemål.

Broadway kalder...

Da stykket omsider blev sat op i London i 1914, og også i forbindelse med filmudgaven fra 1938, som Shaw selv var meget involveret i, var der mange som – i betragtning af at det faktisk var en komedie – prøvede at påvirke ham til at lade slutningen være lidt mere lykkelig. Men Shaw var stejl. Efter hans død i 1950 blev hans arvinger dog mere medgørlige, og da et producenthold i begyndelsen af 1950'erne købte rettighederne til at lave musical ud af stykket, var det med muligheden for ændringer.

Dette til trods, havde man svært ved at finde nogen, der tændte på at skrive en musical over Shaws stykke. En socialistisk kvindefrigørelsesdebattør og pacifist var måske heller ikke så indlysende et valg til 50'ernes Broadway. Det var en periode, hvor den kolde krig for alvor var under opsejling, koreakrigen rasede, og USA's underholdningsliv havde ikke brug for at der blev sat ret mange spørgsmålstejn ved det (endnu) bestående. Så hverken Rodgers & Hammerstein, der netop havde haft kæmpe succes med *South Pacific*, Noel Coward eller Cole Porter ville binde an med forestillingen. ▼

Det blev derfor de lidt mindre kendte Alan Jay Lerner og Frederick Loewe, der tog opgaven. Og resten er som man siger historie. Lernalers begavede dialog og sangtekster, der er særdeles loyale overfor Shaws tekst, og Loewes fremragende elegante og originale musik garanterede en øjeblikkelig succes.

Konventionen kalder...

På det tidspunkt var Broadway midt i det man siden har kaldt for guldalderen – eller Rodgers & Hammerstein-æraen. For de var ophavsmænd til de store musicals, der fra omkring 2. Verdenskrigs begyndelse og frem til slutningen af 1950'erne cementerede, hvad en klassisk Broadwaymusical er for noget. Og det var den forståelse, som *My Fair Lady* skulle passe ind i.

Bærende i sådan en forestilling er en romantisk historie, der som regel har form af en konflikt – til at begynde med. For hovedpersonerne kommer typisk fra hver deres sociale og kulturelle baggrund: cowboy og farmerpige i *Oklahoma*, spillefugl og frelserpige i *Guys and Dolls* eller skolelærer og konge i *The King and I*. Og forestillingens drivkraft er så, hvordan disse modsætninger, kan bøjes mod hinanden, og vi – som nede i salen, der fra begyndelsen har vidst de to elskende skulle have hinanden! – kan få den happy end, som er musicalens adelsmærke.

Det er i udformningen – ikke mindst musikalsk – af netop denne opbygning i modsætninger, der gør *My Fair Lady* til et mesterværk i den klassiske musicalgenre. Musikalsk er det gjort ved at anvende forskellige musiktyper til at udtrykke de forskelle, karaktererne på scenen repræsenterer. Så Alfred P. Doolittle synger sine sange i en stil, som hører til i de folkelige music-halls fra den periode, hvor forestillingen foregår, som den kækt-komiske signatursang om Alfred der skal giftes nu til morgen. Det er friske, ret bramfri sange, der skal kunne høres helt op på de billige rækker. Eliza synger først lidt i samme stil som sin far, men i takt med hendes forandring, skifter musikstilen, og hun ender med at synge i noget, der næsten er i operettens forfinede, og mere klassiske form. "I Could Have Danced All Night" ("Jeg kunne danse nu" - red.), er i smægtende valsetakt, som musik af Johann Strauss. Professorens sange var skrevet direkte til den første der spillede rollen, den særdeles britiske Rex Harrison. Han havde ikke meget sangstemme, men var til gengæld en af den klassiske engelske skuespilskoles ypperste. Så han talte sig med elegant stemmeføring og stensikker diktation gennem sine sange – passende for en sprogprofessor.

Slutninger

Der er en meget væsentlig forskel på Shaws stykke og *My Fair Lady*. Det er selvkært slutningen. For Shaw var noget mere radikal i sine synspunkter, end Broadway anno 1956 trods alt var klar til. Så hvor Eliza i *Pygmalions* slutning forlader Higgins og går alene ud og erobrer verden – eller hvordan det nu går – så er den syngende Eliza knap så frigjort.

Hun besinder sig nok på hvad hun allerede har opnået, i forhold til udgangspunktet, og måske også på, hvor glad hun er blevet for den krasbørstige professor. Men musicals er trods alt ikke eventyr. De slutter faktisk ikke med "og så levede de lykkeligt til deres dages ende". Vi forlader vores hovedpersoner netop som lykken er størst. Men undervejs i løbet af aftenen, har vi jo set, at Eliza indeholder mange kvaliteter, som den højbrynede Higgins kan lære af. Og rundt om er der også mange, der vil støtte hende, såvel den potentielle, kommende svigermor, og Pickering. Så mon ikke Henry Higgins får kam til sit hår hvis det bliver giftermål mellem de to, og det med tiden bliver Eliza, der sender ham i byen efter blomster?

GEORGE BERNARD SHAW

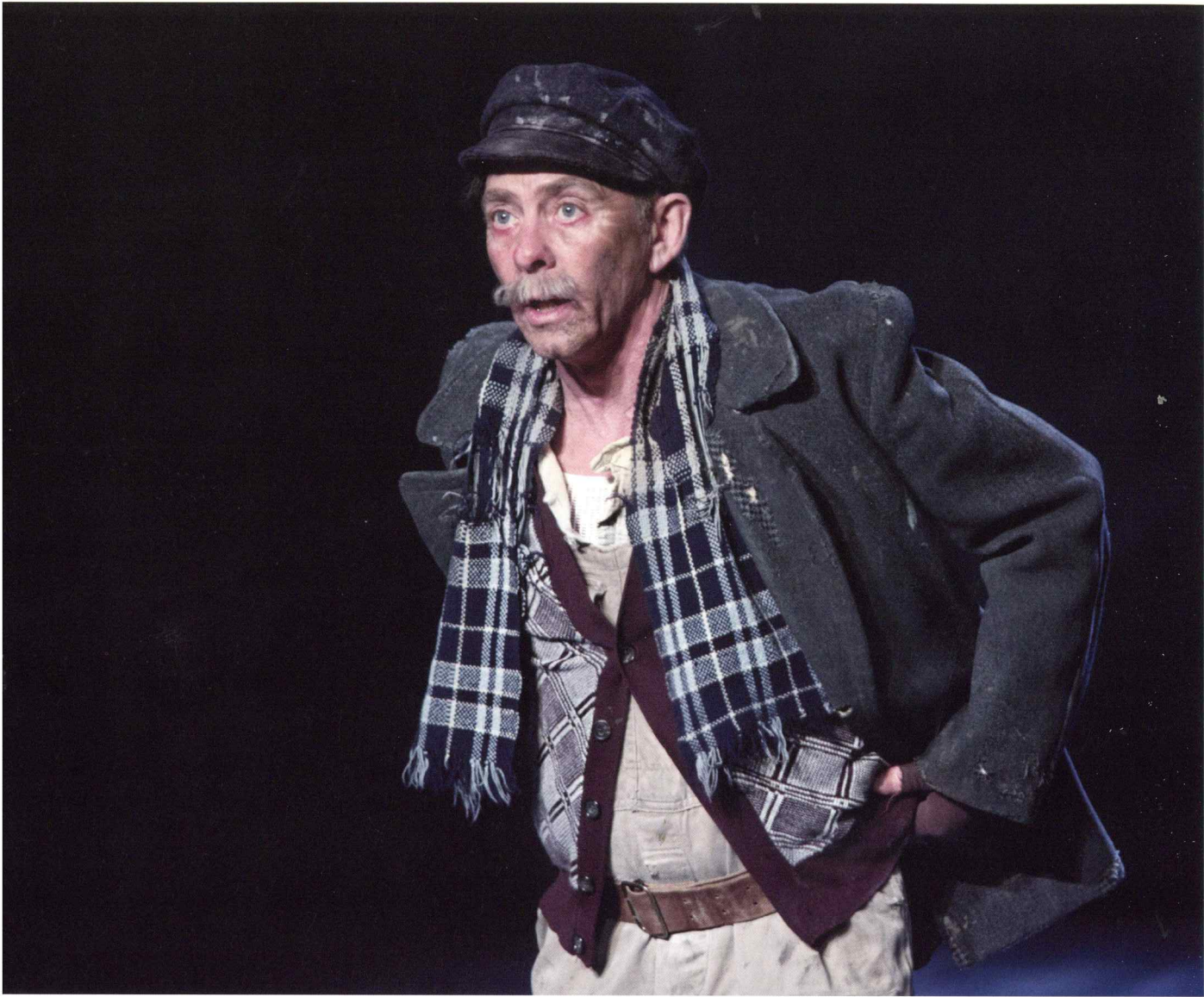
irsk-britisk skuespilforfatter (1856-1950). Skrev i 1912 *Pygmalion*, som dannede grundlaget for *My Fair Lady* (1956). Modtager af Nobelprisen i Litteratur i 1925.

ALAN JAY LERNER, amerikansk forfatter (1918-1988) havde før *My Fair Lady* bl.a. skrevet teksten til Gene Kelly/George Gershwin filmen *En Amerikaner i Paris*.

FREDERICK LOEWE, østrigsk født, amerikansk komponist (1901-1988) havde sammen med Lerner tidligere skrevet musikken til bl.a. *Brigadoon* (1947) og *Paint Your Wagon* (1951). Sammen skrev de to år efter *My Fair Lady* en af de sidste store Hollywood musicalfilm *Gigi* (1958).

Carsten Svendsen

Anders Baggesen

Annette Heick
Ensemble

Vi skal ledes af MUSIKKEN...

Interview med den engelske instruktør
Timothy Sheader

Af Chef dramaturg **Trine Holm Thomsen**

Bue Wandahl
Annette Heick

Du har iscenesat en lang række forestillinger, både klassikere, nyere dramatik og musicals. Jeg har læst i et interview med dig, at du elsker at iscenesætte musicals, og du har også for 3 af dine musicalopsætninger modtaget den prestigefyldte Olivier Award. Hvad er det, du så godt kan lide ved musicals?

Jeg er vild med umiddelbarheden. Glæden ved at se folk synge og danse og spille skuespil på én gang. Musical er oftest folkelige og lægger ikke skjul på at være det. Jeg er fascineret af, hvor mange færdigheder, der skal i spil for at lave en god musical og den strenge disciplin, det kræver af de medvirkende. Det er skuespil, sang og dans, som skal fungere sammen, og hvordan får man det til en naturlig helhed uden, at det føles kluntet, eller som om, de kreative kræfter bag har arbejdet med hver sin metier? Alene den omstændighed, at der som med *My Fair Lady* står to forfattere bag - George Bernard Shaw og Alan Jay Lerner - andre musicals har ligefrem tre forfattere - og så instruktøren og det kreative team, der skal bringe det hele sammen i én forestilling med én gennemgående stil og tone. Jeg synes virkelig, det er en udfordring, men det er en rigtig sjov udfordring.

Og hvordan går du til den udfordring?

For mig at se kommer musikken først. Vi skal ledes af musikken. For andre instruktører kommer teksten i første række. Men for mig er musikken udgangspunktet og det absolut væsentligste. Men det er jo nærmest umuligt at tale om disciplinerne særskilt. Det afgørende er naturligvis det samlede udtryk, altså måden, hvorpå vi får fortalt historien gennem de tre komponenter - sang, dialog og dans. Men på produktionen skal vi alle føres af musikken - for det bliver publikum også. Publikum går ikke hjem og fortæller historien som det første, reciterer teksten eller viser dansetrinene. Man går hjem med sangene i hovedet og synger. Sådan er menneskets natur. Udfordringen er at få musikken til at smelte sammen med ordene, blive gift med teksten. I nogle musicals er det ægteskab ikke indgået i udgangspunktet. Nogle gange er ordene hér og musikken dér, og så er det instruktørens opgave at få det samlet. Hvis man arbejder

med *My Fair Lady* eller med en Stephen Sondheim eller Rodgers og Hammerstein-musical, så er de i udgangspunkt i harmoni. Hvis jeg støder på en disharmoni i arbejdet med en musical, siger jeg altid til skuespillerne, at de skal lade sig føre af musikken. Træffe deres valg og lade deres intentioner relatere til musikken, for det er den, der skal lede dem, ikke teksten.

My Fair Lady er jo baseret på George Bernard Shaws skuespil Pygmalion. Det giver vel teksten en særlig status?

Naturligvis er jeg som instruktøren af forestillingen optaget af *Pygmalion* som forlæg for musicalen. Men hvis du spørger folk på gaden, så er det *Alfred skal giftes nu til morgen* og *En Sneegl på vejen*, de husker. Det er sangene, som først og fremmest går ind. Og det er fint. Det er mit job at få dette vidunderlige stykke til at fungere bedst muligt, og manuskriptforfatteren Alan Jay Lerner har jo lavet det vanskeligste arbejde. Han har taget et meget svært stykke, Shaws stykke, og fundet en musicalstemme til det. Han har i sit manuskript gjort plads til, at karaktererne kan synge, og han har skabt mulighed for at tilføje et ensemble. *Pygmalion* var ikke let at omskrive til en musical. Flere forsøgte at gøre det før Lerner og Loewe, som også i første omgang måtte opgive, selvom de havde påtaget sig opgaven. Derefter var der andre som prøvede kræfter med den - endda erfarne og kendte musicalfolk - men til sidst vendte Lerner og Loewe tilbage til opgaven. De havde store problemer med at finde på en happy end, som *Pygmalion* jo ikke havde, og de vidste ikke, hvordan de skulle skabe hele det her musikteaterensemble, som musicalen kræver. Men de fandt virkelig en brillant måde at få sang og dans integreret i teksten. Mange musicals er ikke nær så veldrejede. Selve teksten er måske fantastisk, men hvis tekstforfatteren ingen idé har om, hvordan man samarbejder med dem, som står for musikken, opstår harmonien ikke. Der bliver ikke skabt en naturlig plads til sang og dans, og så bliver det et skuespil, hvor handlingen stopper, og performerne synger nogle følelser, og så begynder handlingen igen. Musicalhistorisk betragtet var det *Oklahoma* af Rodgers og Hammerstein, der ændrede dette. Den blev kaldt den første integrerede musical. ▼

Merete Hegner

Da vi i sin tid afholdt auditions, sagde du også at dansen var meget afgørende for My Fair lady?

Ja, men den er ikke vigtigere end musikken. Det er ikke som med *West Side Story*, som helt klart er ledet af dansen, lige som det er tilfældet med flere af Bob Fosses værker. I *My Fair Lady* er der intense scener med tre personer, som bæres af et interessant, verbalt ping-pong – ordspil. Det er i virkeligheden ret intellektuelt og krævende for koncentrationen, så jeg tror, Lerner og Loewe har lagt sig i selen for at skabe nogle store set-numre, hvor dansen er fremtrædende: *Ascot Galop*, *Alfred skal giftes nu til morgen* og *Med lidt lykke og lidt held* - simpelthen for at skabe luft. På samme måde giver Shakespeare os graver scenen i *Hamlet* som pusterum. Her kan vi grine og slappe lidt af for så at genoptage Hamlets rejse. Det er der mange eksempler på hos Shakespeare. Her i *My Fair Lady* får vi lov til at slappe af fra ordene i dansescenerne. De er skabt som pauser, hvor man kan ånde, og derfor er dansen så vigtig i *My Fair Lady*.

Til læseprøven, den første prøvedag, talte du om, at Eliza ikke blot transformeres fra en fattig blomsterpige til en fin dame, men at hun også bliver en selvstændig kvinde.

My Fair Lady er ikke bare en kærlighedshistorie. Elizas og Higgins' forhold drejer sig om mere end kærlighed. Eliza har, som sin far, en naturlig, instinktiv intelligens, men har ikke haft muligheden for at udforske og udvikle den. Higgins er intellektuel, men har ingen følelsesmæssig intelligens. Og sammen tager de ud på en rejse. Men hun bliver jo ikke en mannequin. Hun bliver taget ud af sit element som en fisk taget op af vandet, og hun passer ingen steder. Den sidste fjerdedel af stykket handler om, at hun er i tvivl om, hvem hun er. Når vi bevæger os væk fra vores rødder, hvad bliver vi så? Men hun ender som en beslutningsdygtig kvinde. Måske ved hun ikke helt, hvilke beslutninger, hun skal træffe, men hun kan træffe dem. Det kunne hun ikke før. Hun kan tage pæne kjoler på, men hun kan også engagere sig i udfordrende samtaler, og hun kan begå sig i sociale lag, hvor hun ikke naturligt hører hjemme. Og Higgins begynder at kigge på verden på en ny måde og bruger en anden del af sin hjerne. Han har nu følelserne med i spil, hvor han før kun havde videnskabelige standpunkter.

My Fair Lady har været spillet mange gange i Danmark og er en elsket musical. Stykket er handlingsmæssigt forankret i det engelske sprog, men vi spiller det jo på dansk ...

Ja det er ikke enkelt, også fordi vores samfund er struktureret forskelligt, hvad angår klasseforskelle, ikke mindst i måden, hvorpå vi italesætter disse forskelle. Jeg forstår, at I ikke på samme måde som os taler om klasser og har et sprog, der er med til at definere folks sociale baggrund så konkret.

Men når man så alligevel kan se udover den komplicerede præmis, som jo unægtelig giver et logisk brist, når man spiller på dansk, så er det fordi, stykket ikke er bundet op på en realisme. Det er ikke socialrealisme. Det er universelt. Som et eventyr. Vi skal naturligvis gøre stykket forståeligt for et dansk publikum, der ikke må blive forvirret over, hvad der foregår og hvorfor. Men dermed behøver det ikke at være realistisk eller logisk. Selvom I ikke har det samme classesystem, som vi har, så kan I sagtens relatere til historien om to personer, der mødes som fremmede, der ikke kan kommunikere gennem sprog og følelser, men ender med at overvinde disse forskelle og finder en forståelse for hinanden. Shaw fortæller denne historie gennem classesamfundet – fordi det var hans kæphest. Men det engelske classesystem er mere en metafor for noget større – for to fremmede, som lærer at kommunikere og leve sammen.

Det er klart, at en del af Shaw og Lerner's raffinerede sprog og poesi bliver noget andet i en dansk version. Der er noget af den helt skarpe humor, som relaterer sig til de forskellige dialekter og sociolekter, vi har i England, der er meget svær at oversætte. Men sprog-omstændigheden er nu også blevet mindre vigtig eller relevant i England. Vi hylder forskelle, vi værdsætter accenter og dialekter, og i dag er der jo heldigvis intet problem i, at en pige med cockneyaccent arbejder i en finere blomsterbutik. Da dette stykke blev skrevet, talte dronningen et engelsk, som Higgins og Shaw måske tilstræbte, og som næsten ingen andre talte. Hendes sprog var så udsøgt, hendes accent så forfinet og speciel, men i dag taler hendes børnebørn jo heller ikke sådan. *My Fair Lady* bliver nødt til at virke udover det lingvistiske aspekt. For mig er det fint, hvis publikum forlader teatret og tænker, at Elizas konflikt minder om den, som folk må stå med, når de flytter fra et fremmed land for at begynde et nyt liv et andet sted. Men i bund og grund er det jo en universel historie om at rykke sig som menneske, at udvikle sig.

Bue Wandahl
Jens Zacho Böye

Mathias Augustine
Annette Heick
Kristoffer Sass

Bue Wandahl
Jens Zacho Böye
Annette Heick

sange

1.AKT

Hvorfor kan folk dog ikke tale sproget pænt?

Eventyr

Med lidt lykke og lidt held

Kommer kvinden i dit liv

Med lidt lykke og lidt held (reprise)

Bare vent, Henry Higgins

En snegl på vej'n

Jeg kunne danse nu

Ascot Galop

På den vej hvor du bor

2.AKT

De gjord' det

Bare vent, Henry Higgins (reprise)

Vis det!

Alfred skal giftes nu til morgen

Hvorfor er kvinder ikke som mænd?

Uden Dem!

Jeg havde vænnet mig til alt

Annette Heick
Bue Wandahl

Timothy Sheader

Instruktion

Instruktør og kunstnerisk leder af Regent's Park Open Air Theatre i London siden 2007. Siden han overtog denne ledelse har teatret vundet tre Olivier-priser for *Hello! Dolly*, *Into The Woods* og *Crazy For You*, som også med succes blev overført til teatrene på West End. Timothy overførte også forestillingen *Into The Woods* til Broadway til The Public Theatre, hvor hovedrollerne her blev spillet af Amy Adams og Donna Murphy. I 2013 blev hans opsætning af *To Kill A Mockingbird* set af mere end 180.000 publikummer, hvilket gjorde den til det lille amfiteaters mest succesfulde forestilling nogensinde. Denne forestilling er endvidere i øjeblikket på en udsolgt turné rundt i Storbritannien. Sideløbende med at være kunstnerisk leder af Regent's Park Open Air Theatre, har han haft en karriere som freelance instruktør ved bl.a. The National Theatre, Royal Shakespeare Company, Young Vic og Sheffield Crucible. Senest har Timothy iscenesat Gershwins mesterværk *Porgy and Bess* på Regent's Park Open Air Theatre i 2014.

Colin Richmond

Scenografi og kostumedesign

Uddannet ved Royal Welsh College of Music and Drama i Cardiff med grad af First Class BA Honours. Modtog i 2002 og i 2003 Lord Williams Design Award og blev endvidere i 2003 udnævnt som Linbury Prize Finalist til den prestigefyldte teaterdesign pris. Colin blev i 2014 tildelt titel som Companion ved Liverpool Institute of Performing Arts – en ærefuld titel som gives kunstnere med mærkbare karrierer indenfor scenekunsten. Er af to omgange blevet nomineret i kategorien "Bedste design" til Scottish Critics Awards for forestillingerne *Betrayal* på Citizen's Theatre, Glasgow, og for *Sweeney Todd* på Dundee Rep Theatre. Af forestillinger kan nævnes *Antony and Cleopatra* (Shakespeare's Globe), *Titus Andronicus*, *Wendy and Peter Pan*, *Breakfast with Mugabe* (Royal Shakespeare Company), *Pressure* (Chichester/ Edinburgh Lyceum) *Kiss Me Kate* (Opera North/ Welsh National opera) *Annie* (National Tour), *Beautiful Thing*, *Breakfast with Mugabe*, *Bad Girls*, *Entertaining Mr Sloane* (West End), *Europe* (Barbican) *Sweeney Todd* (West Yorkshire Playhouse/ Welsh National Opera/ Royal Exchange) *Yer Granny*, *Men Should Weep* (National Theatre Scotland), *Animal Farm* (West Yorkshire Playhouse) *La Boheme*, *Don Pasquale* (Opera Holland Park), *Twelfth Night*, *Betrayal* (Crucible, Sheffield)

Alistair David

Koreografi

Har senest instrueret og koreograferet Robbie Williams' verdensturné *Swings Both Ways* og vil i den kommende tid tage fat på *Seven Brides for Seven Brothers* for Regent's Park Open Air Theatre. Han har endvidere koreograferet for TV for kanalerne Channel 4, Nickelodeon og MTV. Af forestillinger kan nævnes *Anything Goes*, *Oliver*, *My Fair Lady*, *The Way Of The World*, *My Dad's a Birdman*, *Bull* (Sheffield Theatres); *Kiss Me Kate* (Bbc Proms); *The Sound of Music* (Regent's Park Open Air Theatre); *Posh* (West End); *42nd Street Gala* (London Palladium); *A Little Night Music* (Yvonne Arnaud Theatre); *Paper Dolls* (Tricycle Theatre); *Some Like It Hotter* (UK Tour); *A Man of No Importance* (Salisbury Playhouse); *The Golden Age of Broadway with Bryn Terfel* (Southbank Centre); *Once Upon a Time In Wigan* (Paines Plough/ Hull Truck); *A Bowl Of Cherries* (Charing Cross Theatre); *Thoroughly Modern Millie*, *Radio Times* (Watermill Theatre/Uk Tour); *Sleeping Beauty* (Sheffield Lyceum); *Nicked* (Hightide Festival); *Bells Are Ringing* (Union Theatre, 2011 'Best Choreographer' Off West End Award); *Fascinating Aida* (Theatre Royal Haymarket); *Bat Boy*, *Footloose*, *Romeo & Juliet: The Rock Opera*, *Anything Goes* (Arts Educational); *Cinderella* (Oxford Playhouse); *Aladdin*, *Sleeping Beauty* (Theatre Royal Bath); *Snow White* (Theatre Royal Hull); *A Chorus Line*, *West Side Story*, *Seven Brides for Seven Brothers* (Cambridge).

Henrik Svenning

Kapelmester

Uddannet på Det Jyske Musikkonservatorium og på konservatoriet i Rotterdam (slagtøj og ensembleledelse). Er kunstnerisk leder og kapelmester for Musical Silkeborg og har stået i spidsen for *Jekyll og Hyde*, *My Fair Lady*, *Les Misérables*, *Evita*, *West Side Story*, *Matador* og *Chess*. Har desuden været assisterende kapelmester på *Piraterne fra Penzance*, *Showboat*, *Cabaret* og *Les Misérables* på Aarhus Teater, *Miss Saigon* på Odense Teater og *West Side Story* på Fredericia Teater samt dirigeret koncerter med Ensemble 2000, Det Jyske Ensemble, Prinsens Musikkorps, Jysk Underholdningsorkester og Aarhus Symfoniorkester. Er medejer af konsulent firmaet Glüsing & Svenning og modtog endvidere i januar 2015 Silkeborg Kommunes Kulturpris.

Jonas Bøgh

Lysdesign

Uddannet fra Statens Scenekunstscole i 2007. En fast del af Det Røde Rums stab fra 2011-2015. Har på Det Kongelige Teater senest lavet lysdesign til *Koks i Kulissen* (2015), *Romeo og Julie* (2014), *Sandmanden* (2014), *Metamorfoser* (2014), *Hærværk* (2013), *Kældermennesket* (2012), *Sonetter* (2012), *Macbeth* (2012), *Det Gode Menneske fra Sezuan* (2011), *Manson* (2011), *Jeppes på Bjerget* (2010). Af andre forestillinger kan nævnes *Gasolin* (2014) og *Dagen Før* (2013) på Aveny-T samt Aarhus Teater, *Come Together Europatour* (2014), *Hey Jude* i Forum (2013), *Nøddeknækkeren* i Tivolis Koncertsal (2012), *Mozart* på Betty Nansen Teatret (2011) og *Pier Paolo Pasolini* på Aveny Teatret (2009). Lysdesigner for rockorkestret Kashmir siden 2011.

Andreas A. Carlsen

Lyddesign

Autodidakt lyddesigner med over 200 forestillinger bag sig. Andreas har arbejdet på teatre over hele landet bl.a. Det Danske Teater, Gladsaxe Teater, BådTeatret, Aarhus Teater, Teatret ved Sorte Hest, Rialto og Teater Momentum. Hans lyddesigns har understøttet forestillinger indenfor stort set alle genrer; lige fra klassisk og moderne teater over revy og performance til musicals og teaterkoncerter, heriblandt de Reumertvindende forestillinger *Teaterkoncert Nick Cave* og *Teaterkoncert Leonard Cohen*, produceret af Aarhus Teater.

MEDVIRKENDE

Annette Heick
Eliza Doolittle

Arbejder som såvel skribent, journalist, tegnefilmsdubber, tv-vært, entertainer og sangsolist. Blev i 1988 landskendt, da hun med Tommy Seebach hittede med sangen *Du skælder mig hele tiden ud* og overraskede igen alle i 2003 med sin charmerende japanske tv-figur Ushi Heiku. Har siden da primært været beskæftiget som vært på en række tv-programmer for såvel TV2 og DR, ligesom hun også stadig kan opleves som fast panelgæst i radioprogrammet *Mads og Monopolet* på DR P3. Har endvidere igennem karrieren medvirket i adskillige koncertsammenhænge bl.a. med eget band, DR Radio Underholdningsorkester samt på større Danmarksturnéer og udgav i 2005 debut-CD'en *Right Time* og albummet *Grænseløs* i 2012. Medvirkede i 1994/95 i Amagerscenens opsætning af musicalen *The Sound of Music* og siden i musicalen *Elsk mig i nat* i Musikhuset Aarhus i 2010. Modtog i 2011 stor ros for sin rolle som Galinda i Det Ny Teaters opsætning af *Wicked* og medvirkede senere samme år i *Elsk mig i nat X-mas edition* i Musikhuset Aarhus. Blev derudover i 2011 nomineret til en Robert-pris som Årets Kvindelige Hovedrolle for at lægge stemme til rollen som Yvonne i animationsfilmen *Olsenbanden på de bonede gulve*. Kunne i 2013 opleves i det underholdende musikshow *2 x Heick* med faren Keld Heick.

Bue Wandahl
Henry Higgins

Uddannet fra Skuespillerskolen ved Aarhus Teater i 1990 og herefter ansat i Aarhus Teaters ensemble frem til 2001, hvor han blev en del af ensemblet på Aalborg teater. Her tilbragte han det meste af 00'erne og medvirkede i bl.a. *The Full Monty*, *Albert Speer* og *Amadeus*. Medvirkede i foråret 2010 i *Besættelse* på Teatret Svalegangen, inden han i efteråret 2010 vendte tilbage til Aarhus Teater i rollen som biskop Edvard i *Fanny* og *Alexander*. 2011 blev Bue igen ansat i Aarhus Teaters faste ensemble og har de seneste sæsoner bl.a. medvirket i *Hamlet*, *Gengangere*, *Kirsebærhaven*, *Den Gerrige* og *Dans under høstmånen*. Har i denne sæson kunnet opleves i *Karlas Kabale* og *Hedda Gabler*. Medvirkede endvidere i 2014 i *Som i Himlen* produceret af >>TEATRET<< på Godsbanens Åbne Scene.

Anders Baggesen
Alfred Doolittle

Uddannet fra Skuespillerskolen ved Aarhus Teater i 1980. En del af Aarhus Teaters ensemble, men har igennem karrieren også kunnet opleves på mange andre teatre såsom Aalborg Teater, Aveny Teatret, Amagerscenen, Det Danske Teater og Det Ny Teater. Har på Aarhus Teater senest medvirket i *Karlas Kabale* og *Besøget* og i tidligere sæsoner medvirket i *Tartuffe*, *Mens vi venter på Godot*, *Slottet*, *Idioten* m.fl. Modtog i 2013 stor ros for hovedrollen som drag queen i musicalen *La Cage aux Folles*. Modtog i 2005 en Reumert for sin rolle i *Lykke-Per* på Aalborg Teater og blev året efter nomineret for sin rolle i Aarhus Teaters Holberg-forestilling *Melampe*. Samme rolle modtog han endvidere Th. Kjølbyes Holberglegat for. Har sideløbende med sin skuespillerkarriere også instrueret flere forestillinger for bl.a. Aarhus Teater, Aalborg Teater, Den Jyske Opera, Vilhelmsborgs Festspil og Randers Egnsteater.

Jens Zacho Böye
Oberst Pickering

Uddannet fra Skuespillerskolen ved Aarhus Teater i 1984, hvorefter han var tilknyttet Aarhus Teater frem til 1987, hvor han bl.a. medvirkede i Edward Bonds skuespiltrilogi *Krigsspil*. Har siden 1988 haft Walt Disneys monopol i Danmark på Ninka Ninus' stemme i *Peter Plys*, foruden at have lagt stemme til lydbøger, tegnefilm, tv-udsendelser samt et væld af tv-reklamer. I 1986 smeltede han hvert et pige hjerte i landet som kalenderprinsen Valentin i DRs julekalender *Jul på Slottet*. Vendte efter tre år som freelanceskuespiller i 1990 tilbage til Aarhus Teater og har her medvirket i en bred vifte af forestillinger, hvoraf kan nævnes *Det gyldne kompas 1 & 2*, *Darwins Testamente*, *Idioten*, *Gregersen Sagaen* m.fl. Har desuden spillet Macbeth i *Macbeth*, Kreon i *Antigone eller Kreons Fald*, Søren Sibast i *Den blinde Maler* og spillede i 2011 overfor Stine Stengade i *Scener fra et ægteskab*. Har senest medvirket i *Frankenstein*, *Hjertet Skælver*, *Kirsebærhaven*, *La Cage aux Folles* og *Karlas Kabale*.

Carsten Svendsen
Freddie

Uddannet ved Skuespillerskolen ved Odense Teater i 2006 og har siden været knyttet til Aalborg Teater, hvor han bl.a. har spillet med i flere musicals og teaterkoncerter, senest *Cabaret*, *En kort en lang*, *Gasolin Teaterkoncerten*, *Anne Linnet Teaterkoncerten* og meget andet. Har på Aarhus Teater kunnet opleves i *Dagen Før - Kim Larsen Teaterkoncerten* og *Leonard Cohen Teaterkoncerten*, der begge også spillede i København på Aveny T.

Elsebeth Steentoft
Mrs. Higgins

Uddannet fra Skuespillerskolen ved Aarhus Teater i 1964 og var herefter tilknyttet Aarhus Teater, hvor hun medvirkende i en lang række forestillinger bl.a. *Præsidentinderne* (1994) og *En sælgers død* (1998). Har endvidere kunne opleves på mindre scener som Svalegangen, Café Teatret og Husets Teater, men det er også blevet til roller på Det Kongelige Teater i *Ordet* og i *POE* samt på Odense Teater senest i 2013 i *Krydstogt*. Blev ved Årets Reumert i 2014 nomineret i kategorien Årets Kvindelige Birolle for sin rolle i *Spørg de voksne* på Republique. Har desuden igennem karrieren medvirket i flere tv-serier fx *Klovn* og *Nikolaj og Julie* og har medvirket i film som *Hævnen* og *Italiensk for begyndere* m.fl.. Blev endvidere i 2013 nomineret til en Bodil i kategorien Bedste Kvindelige Birolle for sin rolle i filmen *10 timer til Paradis*.

Merete Hegner
Mrs. Pearce

Startede sin karriere som praktikant ved Watford Palace Theatre i London i 1969 og læste herefter et halvt år på Teaterskole i Stockholm i 1970. Medvirkede i 1971 i musicalen *Hair* i Cirkusbygningen inden hun i 1974 blev uddannet fra Skuespillerskolen ved Aarhus Teater herefter ansat ved Svalegangen, Folketeatret og Aalborg Teater, hvor hun modtog Oluf Poulsens Mindelegat for sin rolle i *Jeanne d'Arc*. Fra 1981-2005 var hun fastansat i Aarhus Teaters ensemble, hvor hun har spillet et utal af store roller, fx Nille i *Jeppe på Bjerget* (1993), Pernille i *Henrik og Pernille*, begge af Holberg, og Ella Renheim i Ibsens *Borkman* (2004). Ved hendes 25-års jubilæum på Aarhus Teater blev Merete Hegner Prisen indstiftet, en teaterstafet som hvert år gives videre til ildsjæle indenfor drama og teater. Igennem karrieren har Merete også været tilknyttet Filuren, Den Jyske Opera, Mammutteatret og Frilandsmuseets teater. Sammen med kollegaen Ditte Gråbøl fik hun mange anmelderroser for forestillingerne *Den luft andre indåndet* i 2009 og 2011 og for *Skribøerne* i 2013, der begge spillede på Teatret ved Sorte Hest. Medvirkede endvidere på Aarhus Teater i rollen som Frosine i *Den Gerrige* (2013).

ENSEMBLE

Jacob Philip Andersen

Uddannet som Musicalperformer fra Det Danske Musicalakademi i 2013 og har siden medvirket i *Den Lille Havfrue* og i *Young Frankenstein* begge produceret af Fredericia Teater 2014. Har endvidere medvirket i *La Cage Aux Folles* på Aarhus Teater i 2013 og i *De Tre Musketerer* på Fredericia Teater 2012.

Mathias Augustine

Elev ved Det Danske Musicalakademi og færdiguddannes i sommeren 2015. Medvirkede i Fredericia Teaters produktion af *Young Frankenstein* i 2014 og kan til sommer opleves i *Blood Brothers*, i Kolding Festspil. Blev desuden i 2007 og 2008 både Danmarks-, Europa- og Verdensmester i Hip Hop.

Matthew Bailey

Uddannet fra Cawthra Park Secondary School i Canada 2006, og New World School of the Arts i Miami, Florida 2011. Har bl.a. danset med Buglisi Dance Theatre i New York og Tania Perez-Salas Compania de Danza i Mexico City. I Danmark har Matthew danset på Østre Gasværk Teater i *Jazz, Love and Henderson* 2012 og *Hair* 2013, og som Harry i *Crazy For You* på Det Ny Teater 2013, hvor han også medvirkede i *Evita* og *Beauty and the Beast* 2014.

Jesper Blomberg

Uddannet ved Göteborgs Balletakademi og har siden medvirket i bl.a. *Jultrad-i-ton* og *Festkväll* på Göteborg Opera og senest i *Familjen Addams* på Lorensbergsteatern i Göteborg og på Slagthuset i Malmö.

Sandra Elsfort
(understudy Mrs. Eynsford-Hill)

Uddannet fra Det Danske Musical Akademi 2007-2010 og har tilmed studeret på The Lee Strasberg Theatre and Film Institute i New York. Det er 3. gang Sandra spiller på Aarhus Teater Store Scene, sidst set i *Chess* som Maria Lucias understudy som Florence i 2012 og i *Sweeney Todd* i 2011. Har desuden også medvirket i *De Tre Musketerer*, Fredericia Teater og i *Sunset Boulevard* på Maribo Teater m.fl.

My Frisk
(Dansekaptajn)

Uddannet ved Balettakademien Stockholm som Diplom danser. Har bl.a. medvirket i flere tv-produktioner i Sverige som fx *Svenska Idol*, *Guldbaggegalan* med mere.

Sara Gadborg
Mrs. Hopkins m.fl.

Modtog i 2014 stor ros for sin rolle som heksen Ursula i Fredericia Teaters opsætning af *Den lille Havfrue*. Har endvidere spillet rollen som Evita i musicalen *Evita* på Varde Sommerspil, i *Rent* som Joanne og som Lucy i *You’re a good man Charlie Brown*.

Regitze Glenthøj
Mrs. Eynsford-Hill m.fl.
(understudy Eliza Doolittle)

Uddannet i 2009 fra Det Danske Musicalakademi, men havde allerede i 2003 sin professionelle debut i rollen som *Liesl* i *The Sound of Music* på Det Ny Teater. Har endvidere medvirket i *Beauty & the Beast* (Det Ny Teater), *High School Musical* (Fredericia Teater), *Spring Awakening* (Aalborg Teater), *Les Misérables* (Det Ny Teater), *My Fair Lady* (Det Kgl. Teater), *Chess in Concert* (Musical Danmark) samt verdenspremieren på *ESAURA* (Fredericia Teater).

Jeppe Gondolf
Jamie m.fl.

Har siden sin debut i *Miss Saigon* i 2001 på Aarhus Teater medvirket i forestillinger på bl.a. Odense Teater, Det Danske Teater og Folketeatret. Med roller som Athos i *De Tre Musketerer* på Fredericia Teater og senest som biskoppen og understudy som Javert i Aarhus Teaters opsætning af *Les Misérables* i 2014.

Katrine Jenne

Elev ved Det Danske Musicalakademi og færdiguddannes i sommeren 2015. Medvirkede i Fredericia Teaters produktion af *Young Frankenstein* i 2014.

Søren Bech-Madsen
Zoltan Karpathy & Harry

Uddannet fra Det Danske Musical Akademi 2003 og har medvirket i en lang række forestillinger bl.a. i *My Fair Lady* på Det Kongelige Teater, *Cyrano* på Odense Teater, i *Esaura* og *De Tre Musketerer* på Fredericia Teater og i *Lyset Over Skagen* med Nyt Dansk Musikteater. Er derudover medlem af kvartetten Ruder Konges Knægte.

Mikaël Orozco Madsen

Uddannet fra Iwanson International School Of Contemporary Dance i München og har senest medvirket i *At Falde - Til Og Fra* af Gazart og i *P For Perception* af Koreografkollektivet E.K.K.O. begge opført på Dansehallerne i København.

Lea Palme Malinovsky

Uddannet ved Det Danske Musicalakademi i 2014, var i Showcase 2013 Elle Woods i *Legally Blonde. My Fair Lady* på Aarhus Teater er Leas debut som professionel.

Karin Nordly-Holst

Debutede som kun 19-årig i Fredericia Teaters opsætning af *High School Musical* i 2010. Er efterfølgende uddannet fra Det Danske Musicalakademi i 2012 og har siden medvirket i *Chess* på Aarhus Teater, *Love Never Dies* på Det Ny Teater, *Cats* i Herning Kongrescenter og senest i *My Fair Lady* på Nyborg Voldspil.

Jacob Prüser

Uddannet ved Det Danske Musical Akademi i 2014 og har medvirket i Fredericia Teaters opsætning af *Aladdin* på både Fredericia Teater og i Den Kongelige Opera i København. Sidste år medvirkede Jacob i Aarhus Teaters produktion af *Les Miserables* som understudy på rollen Marius.

Kristoffer Sass

Elev ved Det Danske Musicalakademi og færdiguddannes i sommeren 2015. Medvirkede i Fredericia Teaters produktion af *Young Frankenstein* i 2014.

Callanda Caetana da Silva Souza

Uddannet klassisk balletdanser ved Escola Estadual de Dança Maria Olenewa, Theatro Municipal i Rio de Janeiro og har siden taget en Post-Graduate ved Copenhagen Contemporary Dance School. Har senest medvirket i *Eurovision I* 2014 i København og i *New Journal* i Musikteater Baltoppen i 2013.

Michael Tang

Uddannet moderne danser fra Iwanson i München 2009 og har danset i både store og små produktioner i ind- og udland, alt fra mystisk, abstrakt og konceptuelle danseforestillinger til storslåede kommercielle produktioner. De sidste år har han arbejdet som moderne danser i Regionteater Väst Dansekompani i Sverige, der laver danseforestillinger af høj kvalitet for børn og unge.

Elina Westberg

Uddannet ved den Svenska Balettskolan (The Swedish National Ballet School). Har medvirket i flere forskellige danseforestillinger og musicals i Sverige og Danmark. Var senest Graziella i *West Side Story* på Nöjesteatern og medvirkede endvidere i den seneste opsætning af *Beauty and the Beast* på Det Ny Teater i København.

Jacob Philip Andersen
Kristoffer Sass
Mathias Augustine
Jacob Prüser
Anette Heick

Elsebeth Steentoft
Annette Heick

MY FAIR LADY

Sangtekster og dialog af
Alan Jay LERNER
Musik af Frederik LOEWE
Efter George Benard SHAW's skuespil og
Gabriel PASCAL's film PYGMALION

På dansk ved
Holger Bech og **Arvid Müller**

Bearbejdelse af oversættelse
Jesper Kjær

Isenesættelse og bearbejdelse
Timothy Sheader

Scenografi og kostumedesign
Colin Richmond

Koreografi
Alistair David

Kapelmester
Henrik Svenning

Lysdesign
Jonas Bøgh

Lyddesign
Andreas A. Carlsen

Instruktørassistent
Sofie Heidelberg

Koreografassistent
Tara James

Dansekaptajn
My Frisk

Vocal coach
Nini Matessi Schou

Sang coach
Klaus Møller

Musikalsk konsulent
David Firman

MEDVIRKENDE

Eliza Doolittle
Annette Heick

Henry Higgins
Bue Wandahl

Alfred Doolittle
Anders Baggesen

Oberst Pickering
Jens Zacho Boye

Mrs. Higgins
Elsebeth Steentoft

Mrs. Pearce
Merete Hegner

Freddie
Carsten Svendsen

Zoltan Karpathy, Harry
Søren Bech-Madsen

Jamie m.fl.
Jepe Gondolf

Mrs. Eynsford-Hill m.fl. (understudy Eliza)
Regitze Glenthøj

Mrs. Hopkins m.fl.
Sara Gadborg

ENSEMBLE

Jacob Philip Andersen
Mathias Augustine*
Matthew Bailey
Jesper Blomberg
Sandra Elsfort
(Understudy Mrs. Eynsford-Hill)
My Frisk
Katrine Jenne*
Mikaël Orozco Madsen
Lea Palme Malinovsky
Karin Nordly-Holst
Jacob Prüser
Kristoffer Sass*
Callanda Caetana da Silva Souza
Michael Tang
Elina Westberg

*Elev ved Det Danske Musicalakademi Fredericia

ORKESTER

Flygel
Allan Dahl Hansen

Keyboard
Edi Premate

Violin
Signe H. Madsen

Violin
Ian van Rendsburg

Cello
Jon Anderskou

Fløjte
Karolina Leedo

Trompet
Thor-Erik Gilberg Langseth

Trombone
Christian Høeg

Bas
Kim Mikkelsen

Slagtøj
Frederik Larsen

Assistenter
Mads Uldall-Jessen,
Katarzyna Bis Christiansen,
Lonnie Svilling

PRODUKTIONSTEAM

Producent
Ebba Bertelsen

Dramaturg
Trine Holm Thomsen

Produktionsleder
Line Bjergø

Forestillingsleder
Andrew Tristram

Afviklingsleder
Louise Münzberger

Regissør
Cecilie Barkholt

Sufflør
Birgitte Hansen

Re-arrangør musik
Jan Sørensen

Repetitør
Edi Premate, Allan Dahl Hansen,
Thomas Christiansen, Pojken Flensborg

Lysansvarlig
Anders Tinggaard

Scenen
Karin Grouleff Christensen,
Jacob Rosenberg

Malersal
Ruth Grønborg

Speciel effekt
Peder Jacobsen, Bjarne Skram Jensen

Smed
Michael Christensen

Snedker
Jens Andersen

Rekvisitør
Ditte Marie Winther

Skræddersal
Camilla Bruun

Sminke/mask
Jenni Koch

PR
Morten Daugbjerg

Marketing
Simon Fernando

Video
Mikkel Cantzler

Afvikling lys
Rasmus Knudsen

Afvikling lyd
Andreas A. Carlsen

Microport
Stefan Christiansen

Følgespot
Christian Würtz Vestergård,
Magnus Winther Rasmussen

Afvikling scene
Anders Tinggaard, Alex Sørensen,
Ole Gade, Kristian Havmand,
Jacob Rosenberg, Jesper Goosmann,
Karin Grouleff Christensen

Afvikling sminke/mask
Jenni Koch, Kira Stochholm Exe,
Annie Brandt Høyer, Sofie Stenholt,
Vibeke Prip

Påklædere
Janne Boisen, Mette Nymark,
Kristine Barker Jørgensen,
Tina Kirstine Larsen

PROGRAMREDAKTION

Trine Holm Thomsen
Emilie Brøgger Jensen

Foto fra afsluttende prøver
Isak Hoffmeyer

Illustrationer
Toril Bækmark

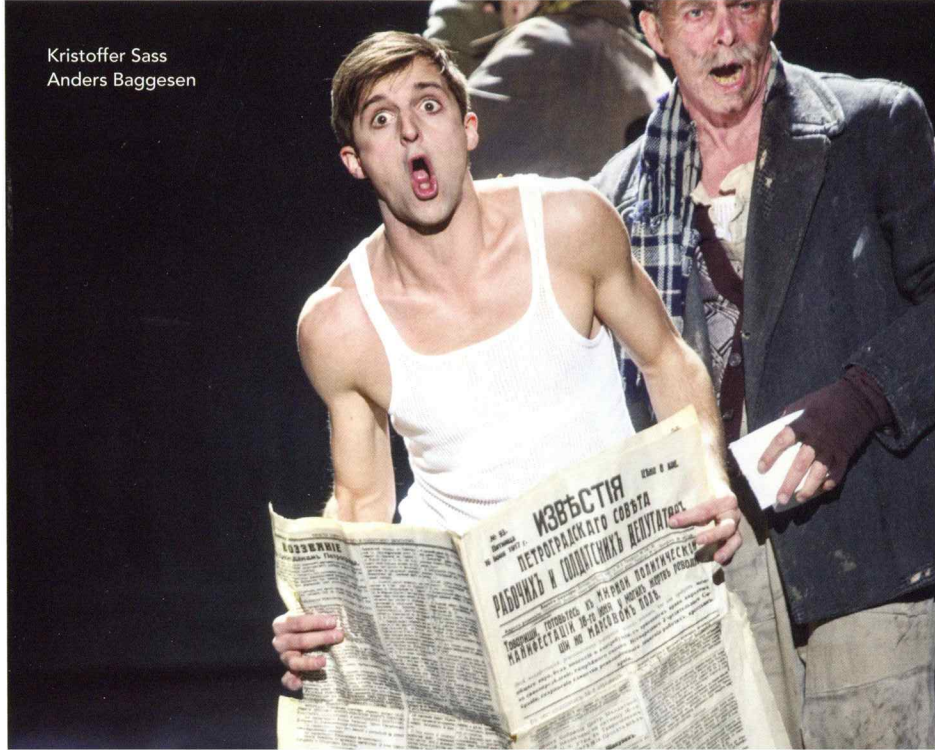
Program layout
Jørn Moesgård as

Tryk
Akaprint / EJ Graphic

Teaterforlag
Nordiska ApS - København

Forestillingssponsor
Vilhelm Kiers Fond

Tak til Claus Byrith/ASINUS ELEKTRO-
AKUSTIK for udlån af Lycra spole-
båndoptager.

Kristoffer Sass
Anders Baggesen

AARHUS TEATERS FONDE, SPONSORER OG SAMARBEJDSPARTNERE

FONDE

Købmand Herman Sallings Fond
Nykredits Fond

FORESTILLINGSSPONSOR

Vilhelm Kiers Fond

MEDIEPARTNER

Jyllands-Posten

LEVERANDØRSPONSOR

Kvadrat

EVENTPARTNERE

Søren Jensen,
Rådgivende Ingeniørfirma
Stibo
Martin Professional
Pedersen & Nielsen

Læs mere på AARHUSTEATER.DK
under Særligt for sponsorer

SAMARBEJDSPARTNERE

Advokatfirmaet Energi & Miljø
AFA JCDecaux
AKAPRINT/EJ Graphic
Bravida Danmark
C.F. Møller
Danmon Systems Group
Dansk Administrationscenter
Danske Bank
Delacour
El:Con
Enemærke og Petersen
Epinion
Handelsbanken
Harboe Skilte
Heyday
Holst, Advokater
Hustømmerne
JKS
Jyske Bank
Jørn Moesgård
EY

Lindpro
Malerfirma Dalsgaard og Co.
Mangaard Travel Group
MEYCO
Nordea
Nykredit
PWC
Schouw & Co.
Spar Nord Bank
Stark
Aarhus Havn

KULTURMINISTERIET STØTTER
AARHUS TEATER

AARHUS TEATERS SPONSOR TALENTPRIS

Aarhus Teaters sponsorer støtter fremtidens kunstnere

Talentprisen uddeles én gang pr. sæson, til en eller flere elever på enten Skuespilleruddannelsen eller Dramatikeruddannelsen ved Aarhus Teater. Prisen gives i form af eksklusiv undervisning eller ophold. Modtageren vælges af rektor for henholdsvis Skuespilleruddannelsen og Dramatikeruddannelsen samt direktøren ved Aarhus Teater. Prismodtageren vil blive offentliggjort juni 2015 ved en reception på Aarhus Teater.

Annette Heick